

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1C/194/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206343
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8513206343.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudca JUDr. Erik Uhlár, v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752, Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47233516, Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanej S. U., nar. XX.XX.XXXX, K. XXX, okres N. Y., právne zastúpenej JUDr. Martou Konkoľovou, advokátkou so sídlom v Starej Ľubovni, Jarmočná 79, o zaplatenie 794,96 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanej, k rukám právnej zástupkyne žalovanej, trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia žalovanej v tomto konaní vo výške 139,88 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 13.11.2013 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 794,96 eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 27.10.2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe poukázal na to, že dňa 15.4.2010 uzavrel so žalovanou zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej tiež iba „Zmluva“) a poskytol žalovanej úver 840,- eur, pričom žalovaná mala úver splatiť v 36 mesačných splátkach po 47,69 eur; uviedol, že účastníci sa dohodli na odklade splátok 7, 8, 9 a tieto sa žalovaná zaviazala zaplatiť ako splátky č. 37, 38, 39. Uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok už pri štvrtjej splátke, do okamžitej splatnosti úveru zaplatila 526,67 eur; uviedol, že využil právo na okamžitú splatnosť úveru, pričom žalovaná mala uhradiť sumu neuhradených splátok 1.190,17 eur dňa 27.10.2011, uhradila ju však len čiastočne vo výške 395,21 eur.

Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní dňa 28.2.2014 tak, že zaplatila rozdiel medzi sumou zaplatenou do momentu označovaného v žalobe ako okamžitá splatnosť úveru a sumou poskytnutého úveru, v prevyšujúcej časti navrhla žalobu zamietnuť a uplatnila nárok na náhradu trov konania; následne na ďalšom pojednávaní tiež poukázala na to, že úver je bezodplatný a bez poplatkov, lebo v Zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru.

Na nariadené pojednávania sa žalobca a jeho právny zástupca, ako ani samotná žalovaná nedostavili (dostavila sa iba právna zástupkyňa žalovanej), nik z nich o odročenie pojednávania nežiadal, preto súd vec postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal v ich neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu podanej žaloby a obsahu k nej pripojených: oznámenia o zosplatnení a kópie súvisiacej doručky, kópie zmluvy o revolvingovom úvere, zmluvných dojednaní

zmluvy o revolvingovom úvere, oznámenia veriteľa o schválení úveru, karty klienta, výpisu žalobcu z obchodného registra; ďalej oboznámením obsahu informatívneho výpisu žalobcu z obchodného registra, informatívneho výpisu právneho zástupcu žalobcu z obchodného registra, súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za štvrtý štvrťrok 2009, podania žalobcu doručeného súdu 17.1.2014 spisu a k nemu pripojeného výpisu zo zoznamu daňových subjektov registrovaných pre DPH, podania žalovanej doručeného súdu 3.3.2014 a k nemu pripojeného výpisu pohybov na účte a podania adresovaného žalobcovi datovaného dňom 31.10.2011, podania žalobcu zo dňa 26.3.2014 a tiež doručeného súdu dňa 26.3.2014 vo a k nemu pripojeného prehľadu maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru a kópie doručienky zásielky o zosplatnení úveru, ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli dňa 15.4.2010 Zmluvu, na základe ktorej mal byť žalovanej poskytnutý úver 840,- eur, ktorý sa zaviazala splátiť 36-mi splátkami po 47,69 eur. V Zmluve bola „dohodnutá“ ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN bola určená 48,66 %, RPMN v časti 6. Zmluvy - údaje o schválenom revolvingovom úvere bola 68,43 %, počet splátok bol určený na 36, splatnosť splátok 22. deň v mesiaci, mesačná splátka vo výške 47,69 eur, zároveň boli uvedené údaje vo vzťahu k revolvingu. V Zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, ako aj konkrétny údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (údaj o mesačnej splátke je v Zmluve vyjadrený jeden bez určenia aká časť pripadá na istinu, úroky a prípadné iné poplatky - je iba poznamenané, že ide o splátku vrátane úrokov - na tomto nedostatku nič nemení ani tvrdenie uvedené v podaní žalobcu z 26.3.2014, kde jeho právny zástupca uvádza, že na istinu z jednej splátky pripadá 23,33 eur a na úroky 24,36 eur - v samotnej Zmluve totiž uvedené údaje chýbajú). Zároveň v bode 8. Zmluvy je „dohoda“ o poskytnutí služby podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru za súčasného záväzku dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby počívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 124,74 eur, ktorá odplata podľa bodu 8.4 Zmluvy je splatná dňom uzavretia uvedenej dohody o poskytnutí služby a zmluvné strany sa „dohodli“ na započítaní pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie vyššie uvedenej odplaty podľa dohody o poskytnutí služby.

Podľa žalobcu sa účastníci mali dohodnúť na odklade splátok č. 7, 8, 9, ktoré sa zaviazala žalovaná zaplatiť ako splátky č. 37, 38, 39 - žiaden doklad o takejto písomnej dohode dopĺňujúcej Zmluvu nebol súdu v celom konaní predložený, pričom žalobca bol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (uznesenie č.k. 1C/194/2013-23 z 8.1.2014 a dané poučenie bolo dané i na pojednávaní, ktorého sa žalobca a jeho právny zástupca zo subjektívnych dôvodov nezúčastnili).

Žalovanej bol v skutočnosti na základe Zmluvy poskytnutý úver v celkovej výške 715,26 eur (t.j. suma po odpočítaní 124,74 eur od sumy 840,- eur v zmysle dohody podľa časti 8. Zmluvy) čo vyplýva z predloženej karty klienta; do zosplatnenia úveru žalovaná poukázala žalobcovi úhrady vo výške spolu 526,67 eur, po jeho zosplatnení dňa 31.10.2011 uhradila sumu 395,21 eur, pričom zároveň žalobcovi podaním zo dňa 31.10.2011 oznámila, že od Zmluvy odstupuje (neuviedla však z akého konkrétneho dôvodu) - spolu teda doposiaľ uhradila 921,88 eur.

Žalobca sa domáha zaplatenia sumy 794,96 eur, ktorá podľa jeho vyjadrenia v žalobe predstavuje neuhradené splátky; podľa podania zo dňa 26.3.2014 ide o rozdiel medzi celkovou sumou úveru, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť (1.716,84 eur) a uhradenými splátkami spolu vo výške 921,88 eur.

Podľa § 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka - ďalej tiež iba „OZ“ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 OZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5 OZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná.

Žalobcom žalovanej poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, a to vzhľadom na nasledovné:

-v Zmluve absentuje náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. - konečná splatnosť spotrebiteľského úveru (ako správne v konaní uviedla i právna zástupkyňa žalovanej) - daný nedostatok nie je odstránený tým, že podľa názvu ide o zmluvu o revolvingovom úvere, nakoľko podľa časti 5. i časti 6. Zmluvy mal byť poskytnutý najprv úver v konkrétnej výške 840,- eur , vo vzťahu k nemu bol určený počet splátok a revolving mohol byť poskytnutý až po splnení ďalších podmienok v zmluvných dojednaniach (čl. 4. zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.) - k jeho využitiu však zároveň zo strany dlžníka nemuselo dôjsť, preto údaj o konečnej splatnosti prvotne poskytnutého úveru podľa Zmluvy mal a musel (v zmysle cit. ust. § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z.) byť v Zmluve uvedený - napriek tomu v nej absentuje;

-v Zmluve absentuje riadne uvedenie náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov - v Zmluve je uvedená iba „mesačná splátka (vrátane úrokov)“ s určením jej výšky bez riadneho určenia aké nároky sú ňou uhrádzané, teda bez určenia aká časť splátky pripadá na istinu, úroky z úveru a prípadné poplatky - v tomto smere už vyššie uvedené tvrdenie v podaní z 26.3.2014 kde právny zástupca žalobcu uvádza, že z jednotlivých splátok pripadá na istinu 23,33 eur a na úrok 24,36 eur nič nerieši, pretože tento údaj mal byť vyjadrený riadne v samotnej Zmluve; zároveň priamo v Zmluve nie je uvedené kedy presne je splatná prvá splátka (vyžadovať určenie presných dátumov všetkých splátok by bolo nepochybne prehnané - vo vzťahu k tomu možno akceptovať prosté určenie dňa v mesiaci, avšak vo vzťahu ku konkrétnemu termínu prvej splátky však nemôže byť problém takýto údaj do zmluvy uviesť, pričom práve od tohto údajja sa potom odvíja i údaj o konečnej splatnosti úveru a jeho správnosť tak možno i overiť).

Na základe uvedeného má súd za to, že žalovaná bola podľa Zmluvy povinná vrátiť veriteľovi iba istinu poskytnutého úveru, a to iba v takej sume, aká jej v skutočnosti bola reálne vyplatená, t.j. v sume 715,26 eur.

Vo vzťahu k záveru vyjadrenému v predchádzajúcom odseku súd poukazuje na to, že ako neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti vyhodnotil dohodu o poskytnutí služby v zmysle časti 8. Zmluvy, a to osobitne čo sa týka tam dohodnutého poplatku vo výške 124,74 eur (keďže revolving v danom prípade nebol poskytnutý, z dôvodu hospodárnosti sa súd nezaoberá v bode 8.1. Zmluvy uvedený poplatkom za možnosť odkladu splatnosti splátok revolvingu, i keď ďalej uvedené dôvody možno plne vzťahovať i naň). Táto dohoda už v samom počiatku zhoršuje zmluvné postavenie spotrebiteľa - žalovanej, nakoľko sa týmto od nej požaduje už na začiatku zmluvného vzťahu uhradiť formou zápočtu oproti sume dohodnutého úveru poplatok za poskytnutie „možnosti“ odkladu splatnosti „maximálne troch“ akýchkoľvek splátok úveru, pričom tento poplatok je stanovený v striktnnej výške - bez ohľadu na to či vôbec k odkladu splatnosti počas zmluvného vzťahu dôjde aspoň u jednej splátky, jeho výška je neprimeraná i hodnote súčtu troch prípadne čo do splatnosti odložených splátok podľa Zmluvy (nakoľko dosahuje 87,188 % súčtu troch splátok podľa Zmluvy, ktoré by maximálne bolo možné čo do splatnosti odložiť), je platený vopred zápočtom oproti sume úveru - teda nie až po skutočnom poskytnutí takej služby, pričom o sumu tohto poplatku sa znižuje skutočná výška poskytnutého úveru, avšak žalovaná ako spotrebiteľ by musela (v prípade, že by Zmluva mala všetky náležitosti a úver teda nebol bez poplatkov a bezúročný) uhrádzať úroky z úveru i z tej časti úveru, ktorá jej reálne poskytnutá nebola, ale bola priamo započítaná na uvedený poplatok. Ak veriteľ umožňuje dlžníkovi prípadný odklad splátky úveru, nie je dôvod na to, aby uvedené riešil kvázi samostatnou zmluvou - navyš zapracovanou do textu samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedenú dohodu súd vyhodnotil na základe vyššie uvedeného ako neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 1 OZ) a teda podmienku neplatnú (§ 53 ods. 5 OZ), pričom ju nemohol na základe žiadneho konkrétneho žalobcom predloženého dôkazu považovať ani za individuálne dojednanú.

Žalovaná istina 794,96 eur má podľa žalobcu predstavovať neuhradené splátky. Žalovanej však, ako vyplýva z vyššie uvedeného, bol skutočne poskytnutý úver iba vo výške 715,26 eur, pričom poskytnutý úver sa považuje, z dôvodov ako sú uvedené vyššie, za bezúročný a bez poplatkov - teda žalovaná

v súvislosti s uzavretou Zmluvou bola povinná žalobcovi vrátiť iba istinu skutočne jej podľa Zmluvy poskytnutého úveru, teda sumu 715,26 eur. Žalovaná pritom pred podaním žaloby uhradila žalobcovi spolu 921,88 eur, teda viac než vôbec bola povinná podľa Zmluvy vrátiť (a to aj za situácie, že ona sama časť z tejto sumy vo výške 79,80 eur podaním zo dňa 31.10.2011 určila ako úrok z omeškania, lebo aj takto na samotnej istine potom uhradila 840,- eur, teda viac, než bola istina skutočne jej poskytnutého úveru). Na základe týchto i všetkých vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že podaná žaloba nebola dôvodná a preto ju súd z uvedených dôvodov v celom rozsahu zamietol, a to tak čo sa týka samotnej žalovanej istiny 794,96 eur, ako aj z nej požadovaných úrokov z omeškania (nakoľko pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie istiny pre nepreukázanie samej existencie príslušného dlhu, nemožno priznať ani právo na zaplatenie príslušenstva z nej požadovaného).

Na základe vyššie uvedených dôvodov, pre ktoré bola žaloba zamietnutá, sa súd už z dôvodu hospodárnosti bližšie nezaobrá otázkou zrejmej neplatnosti odstúpenia žalovanej od Zmluvy v zmysle jej podania z 31.10.2011 ako už naznačil žalobca v jeho podaní z 26.3.2014 (navyše nebol súdu predložený žiaden doklad o doručení uvedeného podania žalovanou žalobcovi); v krátkosti však súd k otázke výšky a oprávnenosti odplaty za úver (ako ju rozoberá žalobca vo svojom podaní z 26.3.2014, i keď žalovanou táto sama osebe nebola namietaná) poukazuje súd na nasledovné:

Podľa § 39 OZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V súvislosti s citovaným ustanovením § 39 OZ súd poukazuje na to, že dôvodom pre zamietnutie žaloby (s ohľadom na výšku skutočne poskytnutého úveru a výšku žalovanou ešte pred podaním žaloby žalobcovi uhradenej sumy) by nepochybne bola i neplatnosť dohody o výške úrokov z úveru obsiahnutej v Zmluve. V Zmluve „dohodnutá“ úroková sadzba 70,02 % ročne zjavne odporuje dobrým mravom (k tomu vid' napr. závery rozsudku NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011), pričom uvedenú výšku úrokovej sadzby nemožno ospravedlniť ani obsahom v čase uzavretia Zmluvy platného a účinného znenia § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z., nakoľko toto ustanovenie neumožňuje, pokiaľ hovorí o „odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru“, dohodnutie už samotnej úrokovej sadzby v takto premrštenej výške oproti úrokom v čase uzavierania zmluvy o spotrebiteľskom úvere obvyklým; podľa súdu v § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z. uvedený pojem „odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru“ nezahŕňa iba úroky z úveru ale i iné náklady, ktoré by mal spotrebiteľ v spojitosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru uhradiť a preto nemožno len s ohľadom na ustanovenie § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z. dohodnúť takú výšku samotných úrokov z úveru, ktorá by síce formálne spĺňala obsah ustanovenia § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z., avšak sama osebe by zároveň (ako v danom prípade) bola v rozpore s dobrými mravmi v zmysle judikatúry súdov ohľadne dobrých mravov pri úrokoch či už z pôžičiek alebo spotrebiteľských úverov, kde navyše nariadenie vlády SR č. 238/2008 Z.z. nemožno ako predpis nižšej právnej sily v otázke dobrých mravov vo vzťahu k úrokom zo spotrebiteľských úverov vykladať v rozpore s príslušnými ustanoveniami OZ ako základného predpisu upravujúceho otázky či už platnosti, ako aj samotnej prijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V danom konaní bol žalobca v konaní plne neúspešný, a preto v tomto konaní plne úspešnej žalovanej súd priznal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi. Žalovanej v danom konaní preukázateľné trovy vznikli jedine v súvislosti s jej právnym zastúpením v tomto konaní, pričom tieto trovy jej právna zástupkyňa vyčíslila včas v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. podaním doručeným súdu 31.3.2014, a to vo výške 237,96 eur.

Uvedené trovy však súd priznal iba v celkovej výške 139,88 eur, ktoré predstavuje:

- odmena za úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (vo vyčíslení označené ako „1 x PÚ prevzatie a príprava“) á 51,45 eur podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a náhrada výdavkov podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky v súvislosti s uvedeným úkonom právnej služby á 8,04 eur (právny úkon podľa obsahu plnomocenstva vykonaný 27.2.2014),

- odmena za úkon právnej služby účasť na konaní pred súdom 28.2.2014 (vo vyčíslení označené ako „1 x pojednávanie 28.2.2014“) á 12,86 eur podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 4 veta druhá vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (pojednávanie v daný deň nebolo vykonané vo veci samej a odročené bez prejednaní nebolo iba pre nedoloženie požadovaných dokladov od žalobcu, ale aj z dôvodov na strane žalovanej - vid' vyjadrenie právnej zástupkyne žalovanej na danom pojednávaní) a náhrada výdavkov podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky v súvislosti s uvedeným úkonom právnej služby á 8,04 eur,

- odmena za úkon právnej služby účasť na konaní pred súdom 27.3.2014 (vo vyčíslení označené ako „1 x PÚ pojednávanie 27.3.2014“) á 51,45 eur podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a náhrada výdavkov podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky v súvislosti s uvedeným úkonom právnej služby á 8,04 eur.

Súd nepriznal náhradu trov požadovanú z titulu odmeny 51,45 eur a náhrady výdavkov 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za úkon označený vo vyčíslení trov ako „1 x vyjadrenie vo veci samej“, nakoľko trovy s týmto úkonom vzniknuté nepovažoval súd za účelné jednak vzhľadom na vyjadrenie právnej zástupkyne žalovanej k žalobe už na pojednávaní 27.2.2014 (pred začatím pojednávania vo veci samej), ako aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie, nariadené na 28.2.2014, doručené už 10.1.2014, právneho zástupcu si však zvolila až 27.2.2014 a tomuto ku dňu pojednávania nepredložila príslušné písomnosti, pričom podaním doručeným súdu dňa 3.3.2014 nebolo oznámené čo sa týka relevantnosti vo vzťahu k veci samej nič iné okrem toho, čo už uviedla právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní dňa 28.2.2014 a teda s ním boli súdu už iba doložené písomnosti, ktoré žalovaná mala a mohla predložiť svojej zástupkyňi, a prostredníctvom nej súdu, už v deň vyššie uvedeného pojednávania.

Pre úplnosť súd poznamenáva, že podaním doručeným súdu dňa 26.6.2014 oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ. K vstupu vedľajšieho účastníka do tohto konania došlo po vyhlásení rozsudku, teda uvedený vstup do konania nemá vplyv na obsah rozsudku ako bol súdom vyhlásený a z uvedeného dôvodu, keďže súd vyhlásil rozsudok v čase pred vstupom uvedeného združenia do konania, neuvádza sa toto združenie ani v záhlaví tohto písomného vyhotovenia rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.